

* **αὐτοῦ - πέραν - κ' ἔσω** ἐπίρρ. *ἀτουπέραν-κέσ'* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πέραν κ' ἔσω*. Κατὰ τὰ ἀπέναντι αὐτοῦ μέρη (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): *Ἀτουπέραν-κέσ'* λάθκεται (περιφέρεται, περιδιαβάζει).

* **αὐτοῦ - πέραν - κι ἄνω** ἐπίρρ. *ἀτουπέραν-κιάν'* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πέραν κι ἄνω*. Αὐτοῦ ἀπέναντι πρὸς τὰ ἄνω: *Ἀτουπέραν-κιάν'* πάει.

* **αὐτοῦ - πλάγιν** ἐπίρρ. *ἀτουπλάν* Πόντ. (Χαλδ.) *ἀταχαμπλά* Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πλάγιν καὶ κάτω*. Αὐτοῦ παραπέρα ἀκριβῶς.

* **αὐτοῦ - πλάγιν - κ' ἔσω** ἐπίρρ. *ἀτουπλαγκέσ'* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πλάγιν κ' ἔσω*. Αὐτοῦ παραπέρα ἴσα (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας).

* **αὐτοῦ - πλάγιν - κι ἄνω** ἐπίρρ. *ἀτουπλαγκιάν'* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πλάγιν κι ἄνω*. Αὐτοῦ παραπέρα πρὸς τὰ ἄνω.

* **αὐτοῦ - πλάγιν - μερξά** ἐπίρρ. *ἀτουπλαμμερέαν* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. *αὐτοῦ, πλάγιν*, δι' ὃ ἰδ. *πλάγι*, καὶ *μερξά*.

Αὐτοῦ παραπέρα κάπου. Συνών. * *αὐτοῦ - πλάγιν - μέρουν*.

* **αὐτοῦ - πλάγιν - μέρου** ἐπίρρ. *ἀτουπλαμμέρ'* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. *αὐτοῦ, πλάγιν*, δι' ὃ ἰδ. *πλάγι*, καὶ *μέρου*.

* *Αὐτοῦ - πλάγιν - μερξά*, ὃ ἰδ.

* **αὐτοῦ - πλάγιν - μέρου - καὶ κάτω** ἐπίρρ. *ἀτουπλαμμερκαϊκά* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πλάγιν μέρου καὶ κάτω*.

Αὐτοῦ παραπέρα κοντά.

* **αὐτοῦ - πλάγιν - μέρου κ' ἔσω** ἐπίρρ. *ἀτουπλαμμερκέσ'* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πλάγιν μέρου κ' ἔσω*.

ἴσα αὐτοῦ παραπέρα (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας).

* **αὐτοῦ - πλάγιν - μέρου κι ἄνω** ἐπίρρ. *ἀτουπλαμμερκιάν'* Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς *αὐτοῦ πλάγιν μέρου κι ἄνω*.

Αὐτοῦ παραπέρα πρὸς τὰ ἄνω.

αὐτόφυτος ἐπίθ. Κρήτ. (Σέλιν.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *αὐτόφυτος*.

1) Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ ἄνευ ἀνθρωπίνης ἐπιμελείας βλαστήσας, ἄγριος: *Ἀμυγδαλὰ αὐτόφυτη*. 2) Συνεκδοχ. ὁ δι' ἐγκεντρισμού ἐξημερωθείς, ἐπὶ δένδρου.

αὐτόφωρος ἐπίθ. ἀμάρτ. *τόφωρος* Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. *αὐτόφωρος*.

Ὁ νεωστὶ λαβὼν ὑπαρξιν, πρόσφατος, ἔγκαιρος: *Τόφωρο ψωμί - λουλούδι*. *Τόφωρα χώματα* (νεοσκαφῇ καὶ ἐλαφρά).

αὐτόχλιος ἐπίθ. Κάρπ. *φτόχλιος* Κρήτ.

Ἐκ τῆς ἀντων. *αὐτός* καὶ τοῦ ἐπίθ. *χλός*.

Ὑπόθερμος, χλιαρὸς ἔνθ' ἀν. *φτόχλιο νερό* Κρήτ. Συνών. *ἀπόχλιος, σύχλιος, χλιαρός, χλός*.

αὐτυχολία ἡ, Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) *αὐτυχολίγια* Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *αὐτύχολος*.

Ὁξυθυμία, εὐοργησία. Συνών. *ἀραθυμία* 3.

αὐτύχολος ἐπίθ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Σάντ. Σούρμ. Τραπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. *εὐθύχολος*.

Ὁξύθυμος, εὐόρητος, ὀργίλος ἔνθ' ἀν.: *Πολλὰ αὐτύχολος ἔν' ὁ ἀντρας - ι - μ'* Πόντ. (Τραπ.) *Αὐτύχολον* παιδὶν εἰς αὐτόθι. Συνών. *ἀναφτερός* 2, *ἀράθυμος* 2.

αὐτώνω κοιν. *αὐτώνου* βόρ. ἰδιώμ. καὶ Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) *αὐτουνώνω* Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. *αὐτονώνω* Κάρπ. *αὐτενώνω* Κάρπ. *φτώνω* Κρήτ. *φτώνου* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τῆς ἀντων. *αὐτός* - *αὐτοῦνος*.

1) Κάμνω τι, τῆς πράξεως νοουμένης εἰς σημ. γενικωτάτην ὡσάκις ὁ λέγων δὲν ἐνθυμεῖται ἀμέσως τὸ κατὰλληλον πρὸς τὴν περίστασιν ῥῆμα ἢ ἀποφεύγει νὰ τὸ εἴπῃ εὐφημισμού χάριν κοιν.: *Τοῦ εἶπα νὰ μὴ τ' αὐτώσῃ, μὰ ἐκεῖνος δὲ μ' ἄκουσε*. *Τὸν αὐτώσῃ* (τὸν πείραξε, τὸν ἔδειρε κττ.) *Τὸ αὐτώσῃ* (τὸ ἐτελείωσῃ). *Πᾶρε τὸ φάκελο κι αὐτώσῃ το* (κλεῖσε το). *Ὁ δεῖνα ὅλο αὐτώνει* (πέρδετα) κττ. κοιν. *Κᾶτ' θὰ φτώσ' οὐ Θιός* (θὰ κάμῃ) Βλάστ. *Αὐτώσῃ το δεῖνα πρᾶμα* (ὑπερετιμήθη) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *Ὁ τάδε καὶ ὁ τάδε αὐτώνανε* (ἐκυνηγοῦσαν, ἔτρωγαν, ἔπαιζαν κττ. ὡς νοεῖται ἐκ τῶν συμφραζομένων) Κρήτ. (Σέλιν.)

2) Ἐπὶ αἰσχροῦ σημασίας, συνέρχομαι μετὰ γυναικός, μοιχεύω κοιν.: *Τὴν αὐτώσῃ*.

Πβ. *ἀπαντώνω, ἀποκεινώνω, ἀποτετοιώνω, τετοιώνω*.

αὐχένας ὁ, λόγ. κοιν. *αὐθῶνας* Ρόδ. (Βάτ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐς. *αὐχήν*.

Τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ τραχήλου. Συνών. *σβέρκος*.

ἀφαγανιά ἡ, Πελοπν. (Μεσσ.) κ.ά. *ἀναφαγανιά* Πελοπν. (Λακων.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *ἀφάγανος*.

1) Ὀλιγοφαγία ἔνθ' ἀν.: *Ἐγινε ἔτσα ἀπὸ τὴν ἀναφαγανιά* Λακων. Συνών. *ἀφαγάπια* 2. 2) Παντελὴς ἀποχὴ ἀπὸ τῆς τροφῆς, αἰσιτία Πελοπν. (Μεσσ.): *Ἐπόφησε* *ἐντὶ* *προβατῖνα ἀπὸ ἀφαγανιά*. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀφαγιά*.

ἀφάγανος ἐπίθ. Πελοπν. (Βυτίν. Γύθ. Καλάβρυτ. Λακων. Μάν.) κ.ά. *ἀφάγανους* Β. Εὐβ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ - καὶ τοῦ ἐπίθ. *φαγανός*.

Ὁ δύσκολος περὶ τὰ φαγητά, ὀλιγοφάγος ἔνθ' ἀν.: *Κάνει τὸν ἀφάγανο καὶ θέλει ἕναν περὶδρομο νὰ φάῃ* Βυτίν. *Ἀφάγανο γουρούνη* Λακων. Μάν. *Ἀφάγανου* *πιδὶ* Β. Εὐβ. Συνών. *ἀφαγος* 2, ἀντίθ. *φαγανός*.

ἀφαγάπια ἐπίρρ. Θήρ. *ἀφαάπια* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *ἀφάπια* Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. * *ἀφαγάπιος*.

1) Ἄνευ φαγητοῦ καὶ πιτοῦ ἔνθ' ἀν.: *Ἀφαάπια* *περνοῦν* *ἐντοί*, δὲ *σιτῆνον* *τσικάλι* Ἀπύρανθ. *Ἀφαάπια* *θά*

